

Sámal Bláhamar verið dekkisøllumaður í 20 ár

Dagurin verður hildin mikudagin við opnum húsi allan dagin á Super Dekk Service við Hoyvíksvegin við drekkamunni og onkrum afturvið

Í morgin, mikudagin 19. januar 1994, eru liðin 20 ár síðani, at ein soljóðandi lýsing stóð í bløðunum: »Í Vestmanna byrjar dekkiservice við slitbandekkingum í radial Michelin ZX, Firestone Sport 200, Good Year G 800 kavadekk, Firestone Town and Country, Støddir frá 10-15 tummar og 900 x 20. Sámal Bláhamar telf. 35 Vestmanna.«

Við øðrum orðum hevur Sámal Bláhamar í morgin 20 ár á baki sum dekkisøllumaður og umvælingarmaður av dekkum.

Kortini er hann ikki longur búsetur í Vestmanna, og ei heldur er

nóg mikið at trýsta 35 á telefonini fyri at fáa fatur á honum og hansara fyrirkøku, sum í dag eitur Super Dekk Service og hevur heimstað í Havn.

Men hesin dagurin hjá Sámal – hann eisini hevur gjørt vart við seg innan mong onnur øki, eitt nú ferðavinnu – fer ikki framvið í allari kvirru. Í morgin verður opið hús allan dagin hjá Super Dekk Service á Hoyvíksvegi 66, har Sámal Bláhamar bjóðar øllum vælkommum inn á gólv við at fáa ein drekkamunn og okkurt afturvið.

hj.

Sámal Bláhamar – hann hevur gjørt vart við seg innan mong øki, eitt nú ferðavinnu og dekkisølu í Føroyum. Hann kann halda 20 ára jubileum sum dekkisøllumaður, og heldur hann dagin í morgin á Super Dekk Service

Danskur filmur gerast um Barbu og Harra Pál

Danski filmsleikstjórin Niels Malmros hevur fingið stuðul, so farast kann undir at skriva leikrit til ein film um bókina hjá Jørgen-Franz Jacobsen, Barba og Harra Pál, við upptøkum í Føroyum

Klassikarin innan føroyskar bókmentir – »Barba og Harra Pál« eftir Jørgen-Franz Jacobsen – verður nú eftir øllum at døma gjørdur til film av danska filmsleikstjóranum Niels Malmros.

Seinnapartin av hesum mánaðinum kemur Niels Malmros til Føroya at gera kanningar, sum skulu vísa, um tað letur seg gera at taka film inn upp á teimum støðunum, hendingarnar eru farnar fram á, eitt nú Mykinesi, Vágum, Reyni í Havn og aðrastaðni.

Hendingarnar í »Barba og Harra Pál« fara fram í 1789, tá presturin Harra Pál kemur til Føroya at taka arbeiði upp eftir ein starvsfelaga, ið er deyður. Í Føroyum hittir hann ta romantisku og spennandi Barbu, ið ógjørligt er hjá honum at standa ímóti og halda sær frá.

Niels Malmros hevur fingið stuðul frá Danmarks Radio og Statens Filminstitut, so hann kann fara undir at fyrireika eitt filmshandrit.

Sambeart Ritzaus Bureau eru hetta ikki heilt nýggjar ætlanir, ið Niels Malmros nú

kann føra út í lívið. Síðani hann fyrst í 80-unum byrjaði at ferðast í Føroyum,

hevur hann arbeitt við ynskjunum um at gera »Barba og Harra Pál« til film.

Um tað eisini fer at eydnast honum, velst um góðkenning av filmshandritinum, eins og tað eisini er inni í myndini, um filmurin kann verða innspældur í Føroyum.

Gonguralt eftir vild, kann verða farið undir upptøkurnar í Føroyum á sumri 1995.

Doyði ungur

Um rithøvundan Jørgen-Franz Jacobsen, ið skrivaði ta kendu skaldsøguna um prestahjúni, kann sigast, at hann doyði á ungum árum – bert 37 ára gamal. Tuberkulasjúkuna hevði hann leingi, og tað varð eisini hon, ið tók lívið av honum í 1938.

Umframt at skriva ta kendu skaldsøguna »Barbara« ella »Barba og Harra Pál«, sum hon eitur í týðingini hjá Christiani Matras, skrivaði Jørgen-Franz eisini Nordiske Kroniker og eina rúgvu av brøvum, ið partvís eru endurgivin í bókini »Dýrmæta lív«.

hj.

Vikan ið ÍÓP

Hilmar Jan Hansen, blaðmaður, skrivar

AT ARBEIÐA SVART er nakað, formaðurin í endurreisingarnevndini, er bangin fyri, at føroyingar fara at gera meira og meira av í komandi tíðini, alt sum fólk ið landinum minskar og færri hava eitt arbeiði at fara upp til um morgnarnar. Rolf Guttesen tekur enná so stóran til, at Føroyar eru í ferð við at nærkast russisku viðurskiftunum, har talan er um ein almennan planbúskap og so ein óalmennan svartan búskap. Vónandi er ikki heilt so galið í Føroyum, hóast ein hevur varhugan av, at allar hesar ymisku nevndirnar, ið nú skulu arbeiða við endurreisn av Føroyum, mangan hava alt ov nógv rætt í tí, tær føra fram. Tann nevndin, ið oftast hevur rakt seymin á høvdið, er ráðgevandi nevndin hjá forsætismálaráðnum, ið øll tey »góðu árinu« vitjaði Føroyar árliga fyri at gera metingar um og viðmerkingar til ta stöðu, Føroyar tá vóru í. Hesir menn vóru sum oftast sera framskygdir, hóast teir altíð hava verið háðaðir av teimum politikarum, ið hava sitið í samgongu, tá teir hava vitjað. Meðan skiftandi andstøður hava brúkt útalurnar hjá hesum monnum at blaka eftir hvørjum øðrum við, hevur ikki verið hildið neyðugt at taka við ráðum, tá ein hevur sitið í samgongu, og tí man vera so vordíð, sum tað er í dag, nú »góðu árinu« eru farin.

NORÐMENN SKUTU AFTUR eftir føroysku sjómønnum umborð á teimum báðum dominikansku trolarunum Zaandam og Atlantic Margaret, tí hesir fiskaðu í teirri sokallaðu vernðarleiðini vestan fyri Svalbard, ið norðmenn eru so glaðir fyri at verja, hóast teir eftir øllum at døma ikki eiga so stóran rætt til tað kortini – bert Finland hevur góðkent teirra sokallaða yvirvaldsrætt. Í hvussu er ljóðar tað lítið hugaligt, at okkara grannar í eystan skulu vera so bardagahugaðir, at teir í tíð og ótíð skjóta ávaringarskot eftir sjómønnum, ið bert royna at lívbjarga sær og sínum við tí, sjógvurin hevur at geva av sær. Ikki var óhóskiligt, um føroyskir myndugleikar talaðu at, tá ið føroyskir sjómenn so beinleiðis verða hótir, sum talan er um tað í hesum førinum.

TEY MONGU HEIMINI í Føroyum í dag gerast alsamt færri og færri, so hvørt sum fólk fáa sær einvegis ferðaseðil av landinum. Kortini eru tað summi, ið fegin vilja vera eftir og royna at verja tað, tey hava stríðst so nógv fyri at fáa. Føroysku heimini eru í vanda, og tí hava sethúsaeigarar sett sær fyri at standa saman fyri at sleppa frá at missa hús og heim og kortini sita eftir við skuldini. At hetta stóra sethúsafelagið fær góða undirtøku, sigur nokk so nógv um ta stöðu, mong húski eru í. Og eitt er so vist: Hava fólk einki heim at búgva í, so er ikki so lægt, at einvegis ferðaseðilin verður sæddur sum »einastu útvegurin«...